

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.1220

Dosar nr.6201/2/2010

Ședința publică de la 11 martie 2014

Președinte:	Rodica Voicu	- Judecător
	Luiza Maria Păun	- Judecător
	Simona Marcu	- Judecător
	Georgiana Vlad	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 2784 din 6 aprilie 2011 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă recurentul - reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [REDACTAT] lipsă fiind intimatul - pârât Manciu Eugen.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul - asistent arătând că recursul este declarat și motivat în termenul prevăzut de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, fiind scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Înalta Curte, constatând că nu mai sunt chestiuni prealabile de discutat, acordă cuvântul părții prezente asupra recursului formulat.

Recurentul - reclamant, prin consilier juridic, solicită admiterea recursului și modificarea hotărârii atacate, în sensul admiterii acțiunii, pentru motivele expuse pe larg în cererea de recurs.

Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art. 150 Cod procedură civilă, reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea formulată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâțul Manciu Eugen, constatarea calității acestuia din urmă de colaborator al Securității, în temeiul OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a învederat instanței că, astfel cum reiese din Nota de constatare nr. S/DI/I/2994/01.10.2009, întocmită de Direcția de Investigații a CNSAS, pârâțul a fost recrutat la data de 29.06.1987 pentru încadrarea informativă a locuitorilor comunei Caraula, jud. Dolj, prilej cu care a semnat un angajament, fiindu-i atribuit numele conspirativ „Lucuță”.

În această calitate, pârâțul a furnizat organelor de securitate o serie de informații, sub forma notelor informative, colaborare în raport de care sunt întrunite cerințele legale impuse de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, informațiile furnizate de acesta referindu-se la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, vizând îngădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Prin sentința nr. 2784 din 6 aprilie 2011, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâțul Manciu Eugen.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a constatat că nu este îndeplinită prima cerință pentru întrunirea calității de colaborator, respectiv aceea ca prin informațiile furnizate să se denunțe activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, cerințele instituite în art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 trebuind întrunite în mod cumulativ.

A reținut prima instanță că din notele informative cuprinse în Nota de constatare nr. S/DI/I/2994/01.10.2009, întocmită de

Direcția de Investigații a CNSAS, nu reiese întrunirea primei cerințe privind furnizarea de informații referitoare la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist către organele de securitate.

Astfel, toate informațiile furnizate de către pârât vizau aspecte absolut benigne din perspectiva care interesa organele de securitate, mai exact chestiuni anodine, generale din viața de zi cu zi a persoanelor vizate.

Împrejurarea că persoanele respective erau urmărite de securitate în considerarea unor aspecte relevante pentru activitatea acestuia nu prezintă relevanță din perspectiva activităților concrete ale pârâtului, după cum nu prezintă relevanță nici sarcinile trasate în diversele note ale ofițerului de securitate, puse subsecvent pe notele informative, sarcini care, deși aveau în vedere activități sau atitudini potrivnice regimului, nu își găsesc corespondent în informațiile furnizate efectiv de către pârât.

A apreciat instanța de fond că înscrisurile pe care reclamantul își fundamentează acțiunea nu sunt în măsură, prin ele însele, cât timp nu se coroborează cu cuprinsul notelor informative furnizate de pârât, să antreneze concluzia că activitatea acestuia se încadrează în sfera noțiunii de „colaborator”.

Împotriva hotărârii instanței de fond a formulat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Motivele de recurs se încadrează în dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă invocându-se greșita aplicare a dispozițiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Recurentul arată că în mod nelegal și netemeinic prima instanță a apreciat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 pentru a se constata existența de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârât.

Se arată că în mod greșit s-a apreciat că în cauză nu este îndeplinită condiția legală aceea că prin informațiile furnizate să se denunțe activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, în condițiile în care informațiile furnizate de intimat se încadrează în sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, respectiv informații legate de modul de trai, relațiile cetățenilor cu

cetățenii străini și consecințele notelor furnizate asupra persoanelor urmărite de Securitate prin intermediul denunțurilor pârâtului-intimat.

Se solicită admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii și contestarea existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârât.

Analizând recursul declarat, în raport de motivele invocate, Curtea apreciază pentru următoarele considerente că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.304 pct.9 Cod procedură civilă, sentința atacată prin soluția de respingere dispusă, fiind dată cu aplicarea greșită a dispozițiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Curtea, verificând sentința atacată în raport de probele administrate, apreciază că în mod greșit prima instanță a considerat că în cauză informațiile furnizate de pârât în baza angajamentului semnat cu Securitatea la data de 29.06.1987 nu se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului comunist.

Curtea verificând conținutul notelor informative furnizate de pârât aflate la filele 53-56 dosar fond - și în special notele semnate cu numele conspirativ „Lucuță”, apreciază că informațiile furnizate privesc acțiuni sau atitudini potrivnice regimului comunist, în sensul dispozițiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Din sfera atitudinilor potrivnice regimului făceau parte exprimarea unei nemulțumiri legate de nivelul de trai, de lipsa bunurilor de larg consum de pe piață, de condițiile de muncă sau de nivelul de salarizare sau - cum este cazul în speță - de întârzierea nepermisă a plății salariilor. Toate aceste probleme nu puteau fi exprimate în public (presă scrisă, televiziune, reuniuni oficiale) și nici măcar în cercuri restrânse. Potrivit propagandei regimului, toate aceste probleme nu puteau exista în socialism, iar o persoană care ar fi îndrăznit să le pună în discuție ar fi fost catalogată drept „provocator”, iar atitudinea lui drept „dușmănoasă”. Faptul că o astfel de informație era folosită de Securitate dovedește că atitudinea descrisă mai sus era una potrivnică regimului.

Cele susținute de persoanele denunțate veneau în contradicție cu propaganda regimului de la București, care susținea că nivelul de trai din țară atingea cele mai înalte standarde.

Atât timp cât un anumit tip de atitudine era dezaprobat de puterea comunistă, încercându-se izolarea celor care aveau curajul de a

sustine aceste opinii, înseamnă că însuși regimul comunist privea respectivele atitudini ca fiindu-i potrivnice.

De asemenea, denunțarea unei persoane care ținea legătura cu o rudă stabilită definitiv în Occident, reprezintă denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Este de notorietate faptul că statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât, pe de o parte, cetățenii români puteau veni în contact cu idei care circulau în lumea liberă, în condițiile în care astfel de idei nu puteau fi cunoscute prea ușor în țară. De asemenea, românii puteau să cunoască adevărul despre nivelul de trai din străinătate și despre diferența dintre acesta și cel din țară.

Pe de altă parte, cetățenii străini puteau cunoaște adevărata situație cu privire la nivelul de trai din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în țară, situații care, evident, difereau profund față de cele prezentate de propaganda oficială a regimului.

În speță acest lucru este dovedit și de faptul că la finalul notei informative referitoare la o persoană care ținea legătura cu ruda sa stabilită definitiv în Occident, ofițerul de legătură a adăugat: „Voi verifica aspectul semnalat de sursă prin discuții cu mama suspectului. Rezultatul verificărilor cele sesizate de sursă sunt reale, acestea fiind confirmate de mama suspectului.”

În cauză este îndeplinită și a doua condiție cumulativă prevăzută de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, aceea că informațiile furnizate să vizeze înlăturarea unor drepturi fundamentale.

Din notele de subsol ale notelor furnizate de pârâtul-intimat rezultă că informațiile furnizate către Securitate, despre cetățeni români care intrau în contact cu cetățeni străini sau cu idei care circulau în lumea liberă sau care își manifestau nemulțumirea față de nivelul de trai, informații valorificate de Securitate, prin mijloace specifice, vizează drepturi și libertăți fundamentale respectiv dreptul la viață privată sau dreptul la libera exprimare prevăzute de convențiile unilaterale ratificate de statul comunist român.

Față de cele expuse mai sus, Curtea în baza art.312(1) și (2) Cod procedură civilă va admite recursul declarat de recurentul - CNSAS și va modifica sentința atacată în sensul că va admite acțiunea în constatare formulată de CNSAS.

Va constata calitatea de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâțul Manciu Eugen fiind îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 2784 din 6 aprilie 2011 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința recurată, în sensul că admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Constată calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Manciu Eugen.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 11 martie 2014

JUDECĂTOR,

R.Voicu

JUDECĂTOR,

L.M.Păun

JUDECĂTOR,

S.Marcu

MAGISTRAT ASISTENT,

G.Vlad

Red.L.M.P

Tehnored. R.M.C./4 ex.